

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918202915
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918202915.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu R. L. V. Kft., so sídlom H. kapu XX-XX., XXXX R., Maďarsko, zastúpeného Mgr. Michalom Zemanom, advokátom poskytujúcim právne služby prostredníctvom združenia Advokátska kancelária Zárecký Zeman, so sídlom Medená 18, 811 02 Bratislava, proti žalovanému 1./ „držiteľ motorového vozidla s EČV I. k 31.05.2018, o zaplatenie 61,18 Eur s príslušenstvom a proti žalovanému 2./ „držiteľ motorového vozidla s EČV RS492CU k 31.05.2018, o zaplatenie 83,83 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/25/2018-43 zo dňa 26. novembra 2018 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým odmietol podanie žalobcu (II. výrok) **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 26. novembra 2018 zamietol sťažnosť žalobcu proti uzneseniu č. k. 9C/25/2018-20 zo dňa 05.09.2018 (I. výrok) a odmietol podanie žalobcu, došlé súdu dňa 20. 07.2018, ktoré je neúplné a nezrozumiteľné (II. výrok).

1.1. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že dňa 20.7.2018 bolo okresnému súdu doručené neúplné a nezrozumiteľné podanie žalobcu, v ktorom označil žalovaných 1./, 2./ ako „držiteľ motorového vozidla s EČV I k 31.05.2018“. Okresný súd uznesením č. k. 9C/25/2018-20 zo dňa 05.09.2018 vyzval žalobcu, aby žalobu v lehote 10 dní doplnil a opravil; okresný súd v uznesení uviedol, ako treba doplnenie vykonať. Zároveň žalobcu poučil o tom, že ak podanie nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, podanie odmietne.

1.2. Voči vydanému uzneseniu zo dňa 05.09.2018 podal žalobca včas sťažnosť s odôvodnením, že žalovaného označil nezameniteľným spôsobom ako držiteľa motorového vozidla s EČV I k 31.05.2018, nakoľko ho nie je schopný z objektívnych dôvodov bližšie identifikovať, pretože o ňom nemá žiadne iné bližšie údaje. Tieto údaje sú vedené v evidencii vozidiel podľa § 111 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoCP“), ktorá nie je verejne prístupná. I keď v niektorých prípadoch ZoCP umožňuje tretej osobe získať údaje z evidencie vozidiel (§ 113 ods. 3 písm. a) a b)), na základe týchto ustanovení žalobca nemá možnosť získať bližšie údaje o žalovanom. Žalobca sa aj v minulosti opakovane snažil získať informácie z evidencie vozidiel v rámci výmeny informácií medzi členskými štátmi, ktorá bola implementovaná do § 113 ods. 9 ZoCP, ako aj podľa Dohovoru o cestnej premávke (Viedeň, 1968), žiadostiam však nebolo vyhovené, nakoľko nešlo o porušenie pravidiel uvedenej smernice, ani o závažné porušenie pravidiel v zmysle čl. 6 ods. 3 uvedeného dohovoru. Žalobca nevie získať bližšie údaje o žalovanom, preto už v podaní zo dňa 19.07.2018 požiadal okresný súd, aby za účelom identifikácie strany sporu požiadal o vydanie údajov z evidencie motorových vozidiel. Nevyhobením žiadosti a prípadným následným odmietnutím podania by došlo k porušeniu spravodlivosti.

1.3. Okresný súd aplikujúc ustanovenie § 129 ods. 1, 3, § 132 a § 133 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) konštatoval, že žalobca na základe uznesenia okresného súdu neodstránil vady žaloby, neoznačil stranu sporu, proti ktorej žaloba smeruje tak, ako vyžaduje § 133 C. s. p., čo je dôvodom na jej odmietnutie.

1.4. Súd prvej inštancie v uznesení zdôraznil zásadu kontradiktórnosti, ktorá kladie dôraz na procesnú aktivitu strán sporu spočívajúcu v tvrdení rozhodujúcich skutočností. Žalobca požiadal okresný súd o poskytnutie údajov z evidencie vozidiel za účelom identifikácie držiteľa motorového vozidla. Nijakým spôsobom nepreukázal, že sa pokúsil získať informácie z evidencie vozidiel v rámci výmeny informácií medzi členskými štátmi Európskej únie, a že vyčerpал všetky dostupné prostriedky na získanie bližších údajov o žalovaných. Žalobca sa obmedzil len na konštatovanie, že sa v minulosti opakovane snažil získať informácie z evidencie vozidiel. Ak by okresný súd jednej zo strán poskytol súčinnosť za účelom zistenia identifikačných údajov osôb, voči ktorým má žaloba smerovať bez toho, že strana vyčerpala všetky dostupné prostriedky na získanie potrebných informácií a túto skutočnosť preukázala, došlo by k porušeniu princípu rovnosti strán sporu (obdobný právny záver vyslovil napr. aj Krajský súd Bratislava v rozhodnutí č. k. 7Co/463/2016 zo dňa 28.12.2016). Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie sťažnosť žalobcu (§ 250 ods. 1, 2 C. s. p.) ako nedôvodnú zamietol a neúplné a nezrozumiteľné podanie žalobcu odmietol, lebo vyššie uvedené nedostatky znemožňujú súdu v konaní pokračovať.

2. Proti II. výroku uznesenia okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie navrhnuč, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. V odvolaní žalobca tvrdil, že okresný súd mu napadnutým uznesením odňal spravodlivosť a svojím formalistickým prístupom mu odmietol prístup k súdu. Zdôraznil, že žalobca disponuje údajmi o žalovanom, na základe ktorých je možné uskutočniť jeho jednoduchú identifikáciu. Štát žalobcovi neumožňuje získať bližšie informácie o žalovanom, ktoré okresný súd formalisticky vyžaduje, aby umožnil žalobcovi prístup k súdu. Tvrdil, že právo na prístup k súdu má prednosť pred zásadou kontradiktórnosti. Ak mu súd prvej inštancie vytkol, že riadne neoznačil osobu žalovaného, žalovaný bol označený nezameniteľným spôsobom ako osoba, ktorá bola držiteľom motorového vozidla EČV N.k 31.05.2018; z objektívnych dôvodov nie je schopný osobu žalovaného bližšie identifikovať. Bližšie údaje o žalovanom sú uvedené v evidencii vozidiel podľa § 111 zák.č. 8/2009 Z. z.; žiadostiam žalobcu o získanie informácií o žalovanom aj v rámci výmeny informácií aj podľa dohovoru nebolo v minulosti vyhovené. Ak žalobca v žalobe požiadal súd prvej inštancie o vydanie informácií z evidencie vozidiel za účelom identifikácie osoby, ktorá bola držiteľom motorového vozidla k 31.05.2018 a súd mu nevyhovel, došlo k odňatiu spravodlivosti (denegatio iustitiae). Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť pritom v zmysle čl.2 ods.1 C. s. p. spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. S poukazom na ustanovenie § 113 ods.1 zákona č.8/2009 Z. z. a § 190 C. s. p. zdôraznil, že súd prvej inštancie mal možnosť dopytom od štátneho orgánu zistiť údaje o žalovanom, ktorú nevyužil.

2.2. Podľa odvolateľa zo záverov okresného súdu vyplýva, že nemá žiadnu možnosť domôcť sa ochrany svojich práv voči žalovanému; nemá ako sa dozvedieť súdom požadované údaje o osobe žalovaného, hoci žalovaný je pre Slovenskú republiku ako štát osobou známou. Ak právna úprava mimo súdneho konania neumožňuje získať údaje o porušiteľovi subjektívneho práva žalobcu, je povinnosťou štátu a jeho prostredníctvom povinnosťou súdu poskytnúť žalobcovi súdnu ochranu proti takejto osobe. Je neprípustné, aby súdy ochraňovali protiprávne konanie. Ak okresný súd nemienil žalobcovi vyhovieť, bolo jeho povinnosťou poukázať, ako žalobca môže získať potrebné údaje v súlade s právnymi predpismi; ak takéto možnosť nebola, súd žalobu žalobcu odmietnuť nesmel.

2.3. Odvolateľ v odvolaní argumentoval, že žalovaného označil nezameniteľným spôsobom a jeho osoba je určiteľná. Strany sporu tak boli určené a žalobca uviedol, ako možno žalovaného stotožniť. Preto aj keď podanie žalobcu neobsahuje náležitosti požadované podľa § 133 C. s. p., nejde o nedostatok, pre ktorý by nebolo možné pokračovať v konaní a pre odmietnutie podania podľa § 129 ods.3 C. s. p. neboli splnené podmienky. Žalobca vyslovil názor, že z ustanovenia § 133 ods.1 C. s. p. nevyplýva povinnosť označiť fyzickú osobu ako stranu sporu menom a priezviskom, postačuje uvedenie akéhokoľvek identifikačného údajja. Podstatné je, aby identifikačné údaje identifikovali danú

fyzickú osobu nezameniteľným spôsobom. Zákonom požadovaným identifikačným údajom môže byť aj jeho identifikácia ako „držiteľ motorového vozidla s EČV G. k 31.05.2018“.

2.4. Podľa odvolateľa sa súd prvej inštancie neriadil princípmi upravenými v čl. 3 a čl. 4 C. s. p. a odmietol poskytnúť žalobcovi ochranu jeho subjektívnych práv, ktoré žalovaný porušil. Súd prvej inštancie takýmto nezákonným postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009 a pre úplnosť poukázal aj na skutočnosť, že v Českej republike možno poskytnúť určité údaje z evidencie vozidiel aj osobe, ktorá preukáže právny záujem na takomto poskytnutí (čo nie je prípad Slovenskej republiky). Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/13/2018 zo dňa 28.02.2018, z ktorého vyplýva, že označenie „držiteľ motorového vozidla s určitým EČV k určitému dňu“ je v súlade s § 133 C. s. p. a súd je povinný poskytnúť žalobcovi súčinnosť a získať údaje o žalovanom.

2.5. Odvolateľ uzavrel, že ak okresný súd nechcel automaticky získať tieto údaje, mal túto žiadosť posúdiť ako návrh na zabezpečenie dôkazu podľa 345 C. s. p.. Tým, že okresný súd nevykonal zabezpečenie dôkazu, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že podaním zo dňa 19.07.2018, opatreným prezenčnou pečiatkou okresného súdu s dátumom 20.07.2018, sa žalobca domáhal od žalovaného 1./ zaplatenia sumy 61,18 Eur a od žalovaného 2./ zaplatenia sumy 83,83 Eur, prípadne schválenia zmieru, v zmysle ktorého sa žalovaní zaviazu na zaplatenie uvedených súm. V podaní žalovaného 1./ žalobca označil ako osobu, ktorá bola ku dňu 31.05.2018 držiteľom motorového vozidla s EČV I ktoré dňa 31.05.2018 o 10:25 hod. parkovalo na parkovisku R., D. J. B. 10 bez toho, aby za vozidlo bolo zaplatené parkovné, resp. bez toho, aby potvrdenie o zaplatení parkovného bolo riadne umiestnené na vozidle počas parkovania na parkovisku. Žalovaného 2./ žalobca označil ako osobu, ktorá bola ku dňu 31.05.2018 držiteľom motorového vozidla s EČV I ktoré dňa 31.05.2018 o 11:26 hod. parkovalo na parkovisku R., Y. ulica 1 bez toho, aby za vozidlo bolo zaplatené parkovné, resp. bez toho, aby potvrdenie o zaplatení parkovného bolo riadne umiestnené na vozidle počas parkovania na parkovisku. Žalobca uviedol, že žalovaných nie je schopný bližšie identifikovať, nakoľko evidencia vozidiel podľa § 111 ZoCP nie je verejne dostupná, požiadal preto okresný súd o zabezpečenie vydania údajov z evidencie vozidiel za účelom identifikácie osôb, ktoré boli držiteľom predmetného motorového vozidla. Uznesením č. k. 9C/25/2018-20 zo dňa 05. septembra 2018 súd prvej inštancie vyzval žalobcu na odstránenie väd podania, resp. doplnenie žaloby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia náležitým označením žalovaných ako strán sporu údajmi podľa § 133 - § 135 C. s. p., a to v prípade fyzickej osoby menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo prechodného pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom a v prípade právnickej osoby názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Uznesenie bolo žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu doručené dňa 18.09.2018. Okresný súd zároveň žalobcu poučil, že ak žalobu v zmysle uznesenia nedoplní a pre tento nedostatok nebude možné v konaní pokračovať, súd žalobu odmietne.

5. Konanie podľa Civilného sporového poriadku začína žalobou, ktorá musí obsahovať všeobecné náležitosti podania uvedené v ustanovení § 127 ods.1 C. s. p.. Zo žaloby musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje. Podanie musí byť podpísané osobou, ktorá podanie urobila. Okrem všeobecných náležitostí podania žaloba musí obsahovať označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie označenia žalovaných súdom prvej inštancie, keď mal zato, že postačuje označenie žalovanej strany tak ako to urobil v žalobe (držiteľ motorového vozidla s EČV I k 31.05.2018). K uvedenému odvolací súd uvádza, že pokiaľ je stranou v spore fyzická osoba, musí byť označená menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Ak tieto údaje chýbajú, žaloba má vady a okresný súd ich musí odstrániť postupom uvedeným v § 129 C. s. p.; je tomu tak preto, lebo nesmie byť pochybné, kto je stranou v spore. Správne označenie strany sporu zabraňuje

možnej zámene s inou osobou. V prejednávanej veci okresný súd postupoval podľa § 129 ods.1 ods.2 C. s. p., tento postup nebol následkom nesprávneho právneho posúdenia.

6. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v súdom určenej lehote neodstránil vady podania, ktoré bolo podľa obsahu žalobou, nakoľko ani po výzve súdu neoznačil strany sporu, proti ktorým žaloba smeruje, spôsobom ustanoveným v § 133 C. s. p.. V danom prípade žalobca svoju povinnosť (označiť strany sporu) žiadosťou preniesol výlučne na okresný súd. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by nemal možnosť požadované údaje o držiteľoch motorového vozidla doplniť sám, teda, že by mu tieto údaje príslušným správnym orgánom neboli poskytnuté. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že jeho žiadosti o získanie údajov o žalovaných z evidencie vozidiel nebolo vyhovené.

6.1. Argumentácia odvolateľa rozhodnutím Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009 neobstojí, lebo v tam posudzovanom prípade žalobca nežaloval len osobu, ktorá je v registri zapísaná ako vlastníka daného vozidla, ale súčasne aj osobu špecifikovanú menom a priezviskom, bolo potrebné len zistiť zhodu týchto údajov. V prejednávanej veci však okrem evidenčného čísla motorového vozidla žalobca neuviedol žiadny iný identifikačný údaj. Ustanovenie § 113 ZoCP upravuje, komu a za akých okolností sa údaje o držiteľovi motorového vozidla poskytujú, preto nemožno uzavrieť, že žalobca nemal možnosť obrátiť sa na správny orgán, ktorý uvedené údaje poskytuje.

6.2. V súvislosti s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/411/2017 zo dňa 27.07.2018, ktoré žalobca pripojil k odvolaniu odvolací súd uvádza, že Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí vychádzal práve z nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 1424/07 zo dňa 26.03.2009, ktorý však, ako už uviedol odvolací súd, riešil inú procesnú situáciu.

6.3. K uzneseniu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/13/2018 zo dňa 28.02.2018, na ktoré tiež poukázal žalobca v odvolaní, odvolací súd uvádza, že Krajský súd v Nitre odôvodňoval aplikáciu ustanovenia § 190 C. s. p., umožňujúceho okresnému súdu zistiť potrebné údaje o držiteľovi motorového vozidla z evidencie dopravného inšpektorátu Policajného zboru. Odvolací súd konštatuje, že Civilný sporový poriadok v § 190 ukladá tretím osobám povinnosť poskytnúť súdu informácie (oznámiť skutočnosti), ktoré majú význam pre jeho konanie a rozhodnutie. Ide o informácie (skutočnosti), ktorými strana nedisponuje. Táto informačná povinnosť sa podľa názoru odvolacieho súdu nevzťahuje na doplnenie náležitostí žaloby, vrátane označenia strany sporu. Odvolací súd je preto toho názoru, že v prejednávanej veci na postup podľa uvedeného ustanovenia nie je dôvod. V konečnom dôsledku uvedené ustanovenie je systematicky v Civilnom sporovom poriadku zaradené vo štvrtej hlave (dokazovanie) druhej časti (konanie v prvej inštancii); predpokladom pre vykonávanie dokazovania v sporovom konaní je žaloba spĺňajúca ako všeobecné náležitosti podania (§ 127 ods.1 C. s. p.) tak aj náležitosti žaloby uvedené v § 132 ods.1 C. s. p..

6.4. Námietku žalobcu o tom, že odmietnutím získania bližších údajov o žalovaných z evidencie vozidiel podľa § 113 ods. 1 ZoCP zo strany okresného súdu došlo k odmietnutiu spravodlivosti považoval odvolací súd za nedôvodnú. Vo všeobecnosti sa odňatím možnosti konať pred súdom, rozumie postup súdu, ktorým znemožnil strane sporu realizáciu procesných práv poskytovaných jej Civilným sporovým poriadkom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu súdu predchádza, ale aj jeho rozhodnutím. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/31/2013 zo dňa 31.03.2014 „K odmietnutiu spravodlivosti dochádza, ak súd bez zákonného dôvodu rozhodne, že neposkytne právnu ochranu subjektu domáhajúcemu sa súdnej ochrany“. V prejednávanej veci súd prvej inštancie však rozhodol v súlade so zákonom, konkrétne s ustanoveniami § 129 ods.1,3, § 132 a § 133 C. s. p..

6.5. Zabezpečiť dôkaz alebo dôkazný prostriedok možno len na návrh, ktorý musí okrem všeobecných náležitostí podania (§ 127 C. s. p.) zároveň obsahovať zdôvodnenie existencie obavy, že dôkaz nebude možné neskôr vykonať alebo ho bude možné vykonať len s veľkými ťažkosťami. Tieto dôvody musia byť objektívne dané a nesmú vychádzať len so subjektívneho pocitu navrhovateľa. V prejednávanej veci žalobca len tvrdí, že nemá možnosť požadované údaje o vlastníkovi motorového vozidla doplniť sám, ale o tejto skutočnosti nepredložil žiaden dôkaz. Naopak, požaduje zistenie skutočností, umožňujúcich identifikáciu žalovaného spôsobom uvedeným v § 133 C. s. p. bez toho, aby predložil dôkaz, že bol v

tomto smere aktívny. Prenáša tak svoju povinnosť výlučne na súd bez toho, aby preukázal nemožnosť splnenia svojej povinnosti - aktivite, ktorú od neho možno požadovať.

6.6. K námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie sa v rozpore s princípom uvedeným v čl.2 ods.2 C. s. p. dovoľával slov a viet C. s. p. proti účelu a zmyslu Civilného sporového poriadku a nezmyselne trval na označení strany sporu menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom, hoci to pre žalobcu znamená nemožnosť domôcť sa ochrany svojich práv odvolací súd udáva, že uvedené tvrdenie žalobcu nie celkom zodpovedá konštatovaniu súdu prvej inštancie, ktorý žalobcu vyzval na doplnenie podania a požadoval ho doplniť spôsobom uvedeným v § 133 C. s. p.. Zrejme aj žalobca súhlasí, že na doplnenie podania bol vyzvaný aj pokiaľ ide o „iné identifikačné údaje“. Niet však sporu o tom, že požadované údaje žalobca nedoplnil, najmä ak tvrdí, že tieto údaje doplniť nemusí, nakoľko podľa jeho názoru bol žalovaný označený takým spôsobom, ktorý nezameniteľne identifikuje konkrétnu fyzickú osobu. Pokiaľ súd prvej inštancie požadoval doplnenie náležitosti žaloby v zmysle v zmysle § 132 ods.1 C. s. p., nemožno tvrdiť, že na označení strany sporu zákonom vyžadovaným spôsobom trval nezmyselne. Ako z častí odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, uvedenie náležitostí žaloby je povinnosťou žalobcu (nie súdu), procesná aktivita, dispozícia so žalobou patrí žalobcovi. Pokiaľ žalobca nepreukázal, že vyvinul dostatočnú aktivitu, ktorú možno od neho požadovať v súlade s princípom kontradiktórnosti konania, nie je namieste, aby sa dožadoval (iba) takého výkladu zákona, ktorý mu v konkrétnej procesnej situácii vyhovuje. Postup okresného súdu podľa odvolacieho súdu nebol v rozpore ani s princípmi uvedenými v článku 4 C. s. p (analogia a dotváranie práva súdom). Procesná norma v ustanoveniach § 127 ods.1 a § 132 ods.1 jasne definuje všeobecné náležitosti podania a náležitosti žaloby. Žalobca je ten, kto vie, voči komu v spore uplatňuje (chce uplatniť) svoje nároky, takýto subjekt by mal byť označený tak, aby nemohol byť zamenený iným subjektom. Spoliehať sa na analógiu a dotváranie práva súdom za nepreukázania dostatočnej vlastnej aktivity nie je na mieste.

6.7. Žalobca napokon tvrdil, že nejde o taký nedostatok, pre ktorý by nebolo možné pokračovať v konaní; teda nebol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 129 ods.3 C. s. p.. S uvedeným tvrdením žalobcu sa odvolací súd nestotožnil. Je zrejme, že žalobca chcel žalobou vyvolať spor so žalovanými, ktorých označil ako „držiteľ motorového vozidla s EČV B. k 31.05.2018“. Takéto označenie samo osebe nie je spôsobilé s istotou stotožniť konkrétny subjekt, ktorý by mal podľa žaloby vystupovať na strane žalovaného. Ak nie je stotožnená žalovaná strana, nie je možné pokračovať v konaní podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. Bez ďalších identifikačných údajov žalovanej strany sporu niet voči komu v konaní pokračovať a žalobca iba tvrdil, že dostatočné úsilie vo vzťahu k identifikácii žalovaného vynaložil. Toto tvrdenie ale nepreukázal.

6.8. V rámci uvedenej argumentácie odvolací súd poukazuje aj na závery vyslovené v obdobnej veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 8Cdo/68/2017 zo dňa 28. februára 2019, podľa ktorých „...súd nie je povinný žalobcovi poskytnúť súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného. Práve opačný postup súdu by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Súd nemôže podávať informácie žalobcovi, pri identifikácii subjektu, ktorý má vystupovať na strane žalovaného. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany.“ Na inom mieste citovaného rozhodnutia pritom najvyšší súd uviedol, že: „posudzovaná vec je sporovým konaním, kde strana sporu je označená formálne ako žalobca a žalovaný (pričom nie je dôležité, či strana je aj nositeľom hmotnoprávneho vzťahu), čím vyjadruje existenciu dvoch kontradiktórnych protistrán, ktoré majú rozdielny záujem na výsledku konania. Pre posúdenie otázky právnej subjektivity však je potrebné, aby strany boli označené tak, aby z nich jednoznačne a nezameniteľne vyplývalo, či ide o fyzickú, právnickú osobu alebo štát.“

7. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie správne podložil aj zásadou kontradiktórnosti konania, ktorá do popredia stavia procesnú aktivitu sporových strán, spočívajúcu v tvrdení rozhodujúcich skutočností a označovaní dôkazných prostriedkov na preukázanie svojich tvrdení, ktorými je nesporne aj riadne označenie sporových strán. Žalobcom použité označenie žalovaných nezodpovedá § 133 až § 136 C. s. p. a neumožňuje ich identifikáciu a nezameniteľnosť s inou osobou (fyzickou, právnickou, resp. štátom). Keďže žalobca nedoplnil svoje podanie a neodstránil nedostatky, na ktoré bol uznesením vyzvaný, pričom o následku nedoplnenia podania bol podľa § 129 ods. 2 C. s. p. riadne poučený, okresný súd správne rozhodol, keď podanie žalobcu odmietol.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Odmietnutie podania zaviniť žalobca tým, že žalovaného ani po výzve okresného súdu neoznačil spôsobom ako to vyžaduje § 133 ods. 1 C. s. p., čo odôvodňovalo postup okresného súdu podľa ustanovenia § 129 ods. 3 C. s. p.. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobcom označených žalovaných nemožno identifikovať tak, aby neboli zameniteľní s inou osobou, nebolo komu nárok na náhradu trov konania priznať.

9. Pozornosti odvolacieho súdu neušlo, že súd prvej inštancie v záhlaví odvolaním napadnutého uznesenia označil ako predmet konania „zaplatenie sumy 145,01 Eur s príslušenstvom“, hoci žalobca požadoval od žalovaného 1./ zaplatenie 61,18 Eur a od žalovaného 2./ zaplatenie 83,83 Eur. Odvolací vzhľadom na to, že žalovaný 1./ aj žalovaný 2./ boli označení totožne ako „držiteľ motorového vozidla s EČV I ku dňu 31.05.2018“ síce nepovažoval označenie predmetu konania okresným súdom za nesprávne (a nevrátil mu uznesenie za účelom jeho opravy), ale vo svojom rozhodnutí v záhlaví označenie predmetu konania vyprecizoval v súlade s jeho označením v žalobe.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 druhá veta C. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).